

1938-08-02

SENDER

Axel Müller, Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Det vides ikke, hvem krokonen var.

Sender's location:

Hareskov

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Fyn, Dræby, Lindøgaard

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Margrethe Benzon

Alfred Goldschmidt

Viktor Jensen

Johanne Christine Larsen

Janna Schou

Jørgen Schou

Marie Schou

Erik Warberg Larsen

Mary Warberg Larsen

Per Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0777

Trykt udgave:

nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[Skrevet med blyant på kuvertens forside:]

1938

2/8

[Med sort blæk:]

Fru

Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

Dræby

Fyen

[Skrevet med kuglepen:]

27-5-03.

[Med blyant:]

Margrethe Benzon. Død

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Warberg Larsen

Hareskov

[I brevet:]

Hareskov, Tirsdag Morgen 2/8 – 38

Kæreste søde Junge! Ja, jeg må skrive igen til dig – Tak for dit lange udførlige Brev med alle Bilagene – som følger vedlagt tilbage. Det er en forfærdelig Historie, Junge, ja, en Tragedie, synes jeg, med så djævelsk raffinerede Komplikationer, at man næsten ikke véd, hvordan det kan gribes an. Men én Ting slog mig voldsomt ved Gennemlæsningen af Dokumenterne – Marys bestemte Udtalelse om, at hun ikke vilde lade Barnet vokse op på Lindøgaard og 2) at hun ikke havde ønsket et Barn. Når Mary løber fra det hele, har hun virkelig ingensomhelst Ret over Barnet, som dog også er Tinges. Principielt synes jeg ganske vist, at Barnet skal være hos Moderen, men hvis hun vil være Sygeplejerske – så kan jeg ikke indse, hvorfor Barnet skal vokse op hos Mælkehandleren i Kerteminde - så er dets naturlige Opvoksested så sandelig hos Faren og den anden Bedstemor – dig! Særlig hvis Bibbe bliver hjemme, er det dog rimeligt, om du og Bibbe i Forening opdrager barnet, og man har dog vel Lov til at mene, at den Ordning også for den lille vil være den bedste! Det er den rent menneskelige Side af Sagen. Og juridisk er det dog klart, at Tinge skal have Retten, når Mary forlader ham. For alt i Verden må I da ikke gøre noget overilet med, at Tinge afgiver "Forældremyndigheden" eller i det hele giver Afkald på sit Barn; det er de nu engang to om, og det kan Mary ikke uden videre bestemme over som hun selv synes; den største Part af Tragedien er hendes, men som du selv siger, så vidste hun

på Forhånd, hvad hun gik ind til og hun må tage Konsekvenserne. Jeg forstår godt, I har Medlidenhed med hende, hendes Stilling er skrækkelig, det frygteligste af alt er ulykkelig Kærlighed, der er blot den lille Mildning ved det, at det som Regel går over! Men det kan ikke – nej aldrig – overses, mens det står på. Hvor er det godt, at både du og Bibbe er besindige Naturer (jeg regner ikke med Mandfolkene, dette er et udtalt Kvindeanliggende); I må da endelig sætte alt ind på; at der ikke foretages uoprettelige Ting – Skilsmisse etc – før Barnet er kommen til Verden; husk på, hvor det ofte kan forandre alting. Mary er sikkert utilregnelig nu, hvad hun jo også selv antyder; tro mig, hun vil engang fortryde det Brev til dig, også hun må lære at se Forholdet fra den anden Parts

2)

Synspunkt; det er hende, der må forsøge at finde sig tilrette med, at hun som en fremmed er kommen ind i Jeres sluttede Kreds – eller rettere, det burde hun have forstået, mens Tid er, nu synes det altså at være for sent, når Tinge kun er glad over at være bleven fri; der har vi så igen Kernen i det hele – den manglende Kærlighed. Jeg tror nu, Junge, at jeg har specielle Forudsætninger for at kunne sætte mig ind i Marys Følelser og hele Tankegang – gennem mit Ægteskab med Buf og Forholdet til hans Mor; helt sammenlignes kan det ikke, men alligevel er der sådanne Berøringspunkter, at jeg udmærket forstår hendes Adfærd; også jeg var dengang bundløs uretfærdig mod Bufs Mor, som jeg alligevel inderst inde altid beundrede og holdt af.

Og alt det med Selvstændigheden, ja, det kan enhver forstå; men der kommer det jo igen, at Mary vidste, hvad hun gik ind til. Jeg synes, at det arme Menneske er i et forfærdeligt Dilemma! og at hun er gået ind til en yderst kvalfuld og tung Skæbne, da hun begik det Fejlgreb på Trods af alt at gifte sig med Tinge – dér ligger den store og skæbnesvangre Fejl, og den er dog egentlig både forståelig og tilgivelig. Også dér har jeg personlige og bitre Erfaringer – også jeg giftede mig i sin Tid på Trods af alt med Alfred G.!

Gennem Lidelser og Erfaringer lærer man at føle dybt med de andre – selv om de laver tossede Ting, som nu Mary har.

Og med dig, søde Junge! det er sindsoprivende Ting, du skal igennem med alt dette: Men du véd jo dog med dig selv, at Marys Beskyldninger og Insinuationer er uretfærdige og hovedsagelig dikteret af hendes øjeblikkelige Tilstand – hvad hun også selv antyder, så prøv på ikke at lade det nage dig for meget, for det er næsten ikke til at holde ud. Dette Brev skulle først og fremmest gøre opmærksom på, at det eventuelle lille Barnebarn ikke brutalt må fraskrives Jer ved ubetænksomme

Underskrifter eller lignende. Ja, det vilde være godt Junge, hvis vi kunde trylle os til et hinanden et Par Timers Tid, for der var meget at tale om. Tingene her ser ud til at ville glide harmonisk i Lave, og jeg har det meget bedre, selv om jeg stadig har lidt Bronchitis med deraf følgende Astma om Natten. I går havde jeg hele Eftermd. Besøg af den gl. Krokone – Middag i haven Kl 6 – hun var vældig sød, og hun købte for 16 Kr. hos Nus, (2 blå Glaskrukker med forgyldte Låg -) til Gaver!

Tusinde Hilsner – vær ved godt Mod, søde Junge! Din altid Dis.

[Indsat i venstre margen på sidste side:]

Kære Junge! Sent i aftes fik vi pr. Telefon Meddelelse om, at Margrete Benson er død, efter at har været syg i 1 ½ Aar. Venlig Hilsen Axel.

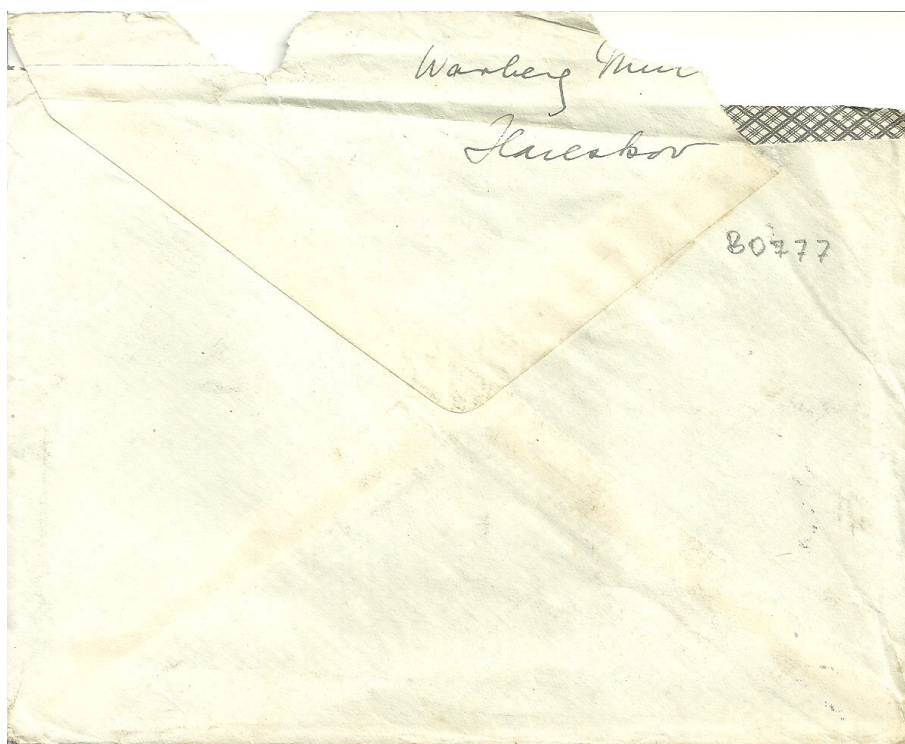
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

København, Tirsdag Morgen 2/8-58

Kæreste søde Frøge! Ja, og nu skrivt igen til dig - Tak for det lange indfølelse Dues med alle Bilagene - som følger vedlagt. Billedet. Det er en forfølelig Historie, Frøge, ja, en Tragedie, synes jeg, med så dydelig raffinerede Komplika- tioner, at man næsten ikke ved, hvordan det kan gribes an. Men en Tiip slog mig voldsomt ned Tænkeligheden af Jakobineberne - Marys bestemte Uddeltelse om, at hun ikke vilde lade Barnet være af på Lindgaard og ²⁾ at hun ikke havde ønsket et Barn.

Hvis Mary lides fra det hele, så kan hun sikkert ingenkomhelst Red over Barnet, som dog også er Tiigs. Principiell synes og ganske vist, at Barnet skal være hos Moderen, men hvis hun vil være Sygeplejerske - s: kan jeg ikke indse, hvorfor Barnet skal være af hos Mælkehandleren i København - så er det naturlige Opnærskede is sandelig hos Faren og den anden Bestemte - dog! Særlig hvis Biblle bliver hgenene, er det dog rimeligt om den af Biblle i Færing op- drager Barnet, og man kan dog vel Lov til at mene, at den Ordning også for den Bille vil være den bedste! Det er den rent men-

nogetlige Side af Sagen. Og juridisk er det dog
klart, at Tinget har hele Retten, når Mary far-
leder ham. For alt i Verden må I da ikke
gøre noget overilet med, at Tinget afgives "For-
ældremyndigheden" eller i det hele gives Afhald
på sit Barn, det er de nu engang to om, og det
kan Mary ikke uden videre bestemme over
som hun selv synes; den største Part af
Tragedien er hendes, men som du selv siger,
så vidste hun på Forhånd, hvad hun gik
ind til og hun må tage Konsekvenserne.
Jeg forstår godt, at I har Medlidenhed med
hende, hendes Stillig er skæbnelig, det pynghelige
af alt er uligkeligt Skæbnelig, det er blot den
lille Mildhed med det, at det som Regel går
over! men det kan ikke - nej aldrig - overes,
men det står på. Hvor er det godt, at både
du og Bibbe er besindige Natüres (jeg regner
ikke med Mandfalkene, dekket er et utæret
Kunideanliggende); I må da endelig sætte
alt ind på, at det ikke foretages upædelige
Ting - Polsemise etc - for Barmes er kommen
til Verden; husk på, hvad det ofte kan få
andre alding. Mary er sikkert utilregselig om
hvad hun jo også selv antyder. Hos mig, hun
vil engang forbyde det Brev til dig, også hun
må lære at se Forholdet fra den anden Parts

2/

Synspunkt; det er hende, der må forløbe at finde sig tilrette med, at hun som en fremmed er kommen ind i færes slægtede Kredse - eller rettere, det havde hun have forstået, mens Tabet, nu synes det altså at være for sent, når Tingene kun er ofat over at være bleven fri; der har vi se igen Hermed i det hele - den manglende Klarhed. Jeg tror mig, fange, at jeg har specielle Farviddelinger for at kunne se alle mig ind i Marys Følelse og hele Tankegang - gennem mit Oplevede med Brev og Forholdet til hans Mor; helt sammenlignes kan det ikke, men alligevel er der sådanne Berøringspunkter, at jeg indmænkter forstået hende. Altså; og jeg var dengang tvivlvis uvelgjort med Brevs Mor, som jeg dog alligevel intet mindre altid beundrede og kaldet af.

Og alt det med selvbevidstheden ja, det kan enhver forstå; men det kommer det jo igen, at Mary vidste, hvad hun gik ind til. Jeg synes, at det arme Menneske er i et forferdeligt Lidelser! og at hun er gået ind til en yderst kvalfuld og tung Skæbne, da hun begik det Fejlskridt på Tals af det at gifte sig med Ting - det ligger den store og Skæbne-

60777

svangre Tegn, og den er dog egentlig både far-
stædig og tilgivelig. Også der har jeg personlige
og hvide erfaringer - også jeg giftede mig i
sin Tid p. Trads af alt - med Alfred J.!

Gennem Lidelser og Trofarenger lader man
at føle byt med de andre - selv om de
lauer tassede Ting som vi mangt her.

Og med dig, søde frøge! det er sindssygrende
Ting der skal igennem med det Løkke. Men du
ved jo dog med dig selv, at Mangs Beskyldninger
og Fussionationer er uretfærdige og hovedsagelig
Lidelse af hendes øjeblikkelige Tilstand - hvad
hvis også selv antyder, så prøv p. ikke at lade det
næge dig for meget, for det er nokken ikke til at
holde ud. Dette Brev skulde først og fremmest

gå ind p. at det ene eller det andet lille Børn-
barn ikke bristet via fraskrivelse for med ube-
deksomme Underkrifter eller lignende. Ja, det
ville være godt frøge, hvis vi kunde hylle os til
hinanden et Par Times Tid, for der var meget at
tale om.

Tingene her ser ud til at ville glide harmonisk
i Løse, og jeg har det meget bedre, selv om jeg stadig
har lidt Bronchitis med deraf følgende Astma om Natten.
Født havde jeg hele Eftermiddag. Berøjt af den gl. Trokone - Midtvej
i Løsen kl 6 - hun var veldig sød, og hun såble for 16 Hr.
hvorhus, (2 bla Glædeligheder med fornyede Løse) til Gæder!
Mod, søde frøge! den altid din.
Tingene her ser ud til at ville glide harmonisk
i Løse, og jeg har det meget bedre, selv om jeg stadig
har lidt Bronchitis med deraf følgende Astma om Natten.

Kære frøge! Slet røffes jeg i r. Tænk
Hvis det er en af Mangs Brev som vi end, så det
kun kan være det 15. da. Kunne det være det 15. da.